

Інна РУДНИК, старший юрист ЮФ «Лавринович і Партнери»

Найважливішим в оскарженні рішень АМКУ тривалий час було питання юрисдикції. Так, стаття 60 Закону України «Про захист економічної конкуренції» відносила спори про оскарження рішень органів АМКУ до юрисдикції господарських судів. Водночас стаття 4 Кодексу адміністративного судочинства України поширює юрисдикцію адміністративних судів на всі публічно-правові спори, крім тих, для яких законом встановлений інший порядок їх вирішення. Однак цю частину статті «про інший порядок вирішення» адміністративні суди не сприймали як можливе віднесення певної категорії спорів до компетенції інших, у даному випадку господарських, судів. Пленум Вищого господарського суду України, в свою чергу, наполягав на праві господарських судів вирішувати подібні спори, про що зазначив у постанові «Про деякі питання практики застосування конкурентного законодавства» від 26 грудня 2011 року № 15.

Станом на 2015 рік в Єдиному державному реєстрі судових рішень України можна було знайти рішення з аналогічних спорів, прийняті як Вищим адміністративним судом України, так і Вищим господарським судом України. Законодавець не поспішав вносити уточнення до нормативно-правових актів з

НАЙВАЖЛИВІШИМ В ОСКАРЖЕННІ РІШЕНЬ АМКУ ТРИВАЛИЙ ЧАС БУЛО ПИТАННЯ ЮРИСДИКЦІЇ

метою усунення непорозумінь та поділу «суддівської влади» у цих питаннях.

Крапку поставив Верховний Суд України, переглядаючи одне з рішень з підстав неоднакового застосування адміністративними та господарськими судами норм матеріального і процесуального права. Так, у постанові від 23 червня 2015 року у справі № 21-688a15 Верховний Суд України, посилаючись на рішення Європейського суду з прав людини у справі «Zand v. Austria» від 12 жовтня 1978 року щодо визначення «суду, встановленого законом», дійшов висновку, що згадане у статті 4 Кодексу адміністративного судочинства України словосполучення «крім тих, для яких законом встановлений інший порядок їх вирішення» разом зі статтею 60 Закону України «Про захист економічної конкуренції» свідчать про підвідомчість спорів за участю АМКУ саме господарським судам. Оскільки правова позиція Верховного Суду України є обов'язковою для застосування всіма судами, це питання можна вважати остаточно вирішеним.

Андрій НІКІТИН, партнер ЮК FCLEX

Передусім варто наголосити на тому, що на практиці виникає дискусія з питання підвідомчості спорів щодо оскарження рішень органів АМКУ, а саме: розглядати такі справи потрібно у порядку адміністративної або господарської юрисдикції. Беручи до уваги аналіз правових позицій та роз'яснень

Верховного Суду України, Вищого господарського суду України та Вищого адміністративного суду України, можна дійти висновку, що спори, пов'язані з оскарженням рішень органів АМКУ у зв'язку з порушенням конкурентного законодавства, підлягають вирішенню господарським судом.

Крім того, не менш важливим питанням у зазначеній сфері є дотримання відповідним скаржником строку, в межах якого може здійснюватися оскарження рішень АМКУ.

Зокрема, відповідно до статті 60 Закону України «Про захист економічної конкуренції» заявник, відповідач, третя особа мають право оскаржити рішення органів АМКУ повністю або частково до господарського суду у двомісячний строк з дня одержання рішення.

У свою чергу, характерною особливістю зазначеного строку судового оскарження є те, що такий строк не може бути відновлено. До того ж правова позиція вищих спеціалізованих

ВАЖЛИВИМ є ДОТРИМАННЯ СКАРЖНИКОМ СТРОКУ, В МЕЖАХ ЯКОГО МОЖЕ ЗДІЙСНЮВАТИСЯ ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ АМКУ

судів одностайно зводиться до того, що зазначені двомісячні строки судового оскарження рішень АМКУ є присічними, і встановлена Цивільним кодексом України позовна давність до зазначених правовідносин не застосовується.

Зазначене необхідно обов'язково враховувати під час проходження процедури адміністративного оскарження рішень АМКУ, яка передбачає перевірку (перегляд) органами вищого рівня відповідних рішень органів нижнього рівня, а саме: наведений вище строк судового оскарження не є спільним для адміністративних інстанцій, тобто починає свій відлік не після одержання кінцевого рішення адміністративного оскарження, а застосовується до кожного рішення органу відповідного рівня окремо.

Таким чином, з метою належного захисту порушених прав та інтересів у сфері конкурентного законодавства особі необхідно враховувати передбачену чинним законодавством специфіку спливу строку судового оскарження рішень органів АМКУ.